

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ I ROZKAZÓW

KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH

Warszawa, dnia 31 grudnia 1963 r. **Nr 5-6***

TREŚĆ:

PUBLIKACJE AKTÓW USTAWODAWCZYCH I WYKONAWCZYCH

20

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 sierpnia 1963 r.

w sprawie odszkodowań za rzeczy użyte do akcji ratowniczej lub ćwiczeń straży pożarnych.

(Dz. U. Nr 37, poz. 214)

Na podstawie art. 26 ust. 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 120) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wypłacane z funduszów Skarbu Państwa odszkodowanie za zniszczenie, uszkodzenie lub utratę bez winy właściciela rzeczy użytych do akcji ratowniczej lub ćwiczeń straży pożarnych obejmuje:

1) środki przewozowe i inwentarz pociągowy;
2) materiały pędne i smary do pojazdów samochodowych;
3) odzież należącą do osób biorących udział w akcji ratowniczej lub w ćwiczeniach;
4) mienie ruchome w gospodarstwie domowym, z zastrzeżeniem wynikającym z przepisu § 2 pkt 3;
5) inne rzeczy i urządzenia, których zniszczenie, uszkodzenie lub utrata spowodowane zostały wskutek użycia ich do akcji ratowniczej lub ćwiczeń.

2. Odszkodowanie przysługuje również za straty w zasiewach, uprawach, plonach, drzewach i krzewach owocowych oraz w plantacjach innych kultur wieloletnich spowodowane akcją ratowniczą lub ćwiczeniami straży pożarnych.

3. Ilekroć w dalszych przepisach jest mowa o rzeczach, rozumie się przez to rzeczy określone w ust. 1 oraz zasiewy, uprawy, plony i kultury wieloletnie określone w ust. 2.

4. Za właścicieli rzeczy uważa się osoby prawne lub fizyczne władające rzeczami jako ich właściciele, posiadacze, użytkownicy lub dzierżawcy.

5. Odszkodowanie przysługuje zarówno, gdy rzeczy zostały zniszczone, uszkodzone lub utracone wskutek użycia ich do akcji ratowniczej lub ćwiczeń kierowanych przez uprawnionego członka straży pożarnej, jak również w razie samorzutnej akcji ratowniczej prowadzonej przez mieszkańców przed przybyciem straży pożarnej, pod warunkiem jednak, że użycie tych rzeczy uznane będzie przez kierownictwo właściwej jednostki straży pożarnej za uzasadnione.

§ 2. Odszkodowanie, o którym mowa w § 1, nie przysługuje:

1) za wodę użytą do akcji ratowniczej;
2) za zniszczenie, uszkodzenie lub utratę wyposażenia technicznego straży pożarnych i wyekwipowania służbowego pracowników i członków straży pożarnych;

3) za zniszczenie, uszkodzenie lub utratę pieniędzy, kosztowności, zegarków, aparatów radiowych i telewizyjnych oraz innych ruchomości domowych, których właściwości wyłączają możliwość ich użycia do akcji ratowniczej lub ćwiczeń straży pożarnych.

§ 3. 1. Odszkodowanie ustala się w pełnej wysokości szkody obliczonej według rzeczywistej wartości rzeczy w dniu powstania szkody; odszkodowanie nie obejmuje utraconych korzyści, które rzecz przynosi jej właścicielowi.

2. Odszkodowanie za straty w zasiewach, uprawach i plonach powinno odpowiadać wartości przewidywanych zbiorów, po odliczeniu wartości nakładów, które właściciel poniósłby w związku z dokonaniem zbioru.

3. Odszkodowanie za zniszczone drzewa i krzewy owocowe powinno odpowiadać wartości danego rodzaju drzewa czy krzewu, stosownie do jego wieku, warunków agrotechnicznych uprawy, strefy ekonomicznej oraz średniej wartości jednorazowego plonu.

4. Odszkodowanie za zniszczone plantacje innych kultur wieloletnich, w których szkodę wyrządzono po upływie połowy okresu produkcyjności danej kultury, niezależnie od odszkodowania za utracony zbiór w roku, w którym kultura została zniszczona, powinno odpowiadać kosztom jej założenia i pielęgnacji do czasu pierwszych zbiorów. Odszkodowanie zmniejsza się z każdym następnym rokiem o sumę amortyzacji plonowań, która wynika z podzielenia kosztów założenia i pielęgnacji plantacji przez liczbę lat jej produkcyjności.

5. Jeżeli szkoda wyrządzona została w plantacji, dla której nie upłynęła jeszcze połowa okresu jej produkcyjności (plantacja nowa), wówczas niezależnie od odszkodowania za założenie i pielęgnację plantacji do czasu pierwszych zbiorów należy się odszkodowanie w wysokości przeciętnej wartości plonowań za okres od roku, w którym szkodę wyrządzono, do połowy okresu produkcyjności danej kultury.

§ 4. 1. Jeżeli rzeczy objęte są obowiązkowym ubezpieczeniem, odszkodowanie ustala się według zasad obowiązujących przy likwidacji szkód objętych tym ubezpieczeniem.

2. Zasady ustalania cen jednostkowych dla rzeczy objętych obowiązkowym ubezpieczeniem (ust. 1) stosuje się również przy ustalaniu wysokości odszkodowania za straty w uprawach, zasiewach i plonach nie objętych takim ubezpieczeniem.

§ 5. 1. Wysokość odszkodowania ustala i odszkodowanie wypłaca Państwowy Zakład Ubezpieczeń, zwany dalej „PZU".

2. Podstawą do ustalenia wysokości odszkodowania za materiały pędne i smary do pojazdów samochodowych (§ 1 ust. 1 pkt 2) jest przedłożony przez poszkodowanego rachunek poświadczony przez kierownictwo jednostki straży pożarnej, która z tych rzeczy korzystała.

3. Wysokość odszkodowań, z wyjątkiem odszkodowań, o których mowa w ust. 2 oraz w § 4 ust. 1, ustala się na podstawie zgłoszonego do PZU przez poszkodowanego pisemnego wniosku wskazującego rodzaj szkody i jej okliczności. Wniosek powinien być potwierdzony przez kierownictwo jednostki straży pożarnej biorącej udział w akcji ratowniczej, a w razie przeprowadzenia akcji ratowniczej bez udziału straży pożarnej — przez prezydium właściwej gromadzkiej rady narodowej bądź też przez kierownictwo jednostki organizacyjnej, sprawującej administrację nieruchomości, w której prowadzona była akcja ratownicza; do wniosku powinno być dołączone szczegółowe uzasadnienie wysokości żądanego odszkodowania.

4. Jeżeli wskazana we wniosku wysokość żądanego odszkodowania, o którym mowa w ust. 3, przekracza kwotę 5.000 zł, odszkodowanie ustala się na podstawie oszacowania szkody dokonanego przez biegłego; jeżeli wysokość żądanego odszkodowania nie przekracza kwoty 5.000 zł, odszkodowanie ustala się bez szacowania szkody, na podstawie materiałów wskazanych w ust. 3.

5. Jeżeli za powstałą szkodę przysługuje również odszkodowanie z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia, odszkodowanie wypłaca się w wysokości obliczonej stosownie do § 3, zmniejszonej o kwotę odszkodowania wypłaconego z tytułu ubezpieczenia.

§ 6. 1. Roszczenie o wypłatę odszkodowania poszkodowany powinien zgłosić ustnie lub na piśmie do właściwego terytorialnie inspektoratu powiatowego (miejskiego) PZU, w miarę możności natychmiast po powstaniu szkody, nie później jednak niż w ciągu 14 dni od dnia, w którym dowiedział się o szkodzie albo w którym ustała przyczyna uniemożliwiająca zgłoszenie szkody. Inspektor, do którego zgłoszono szkodę, wydaje zgłaszającemu potwierdzenie zgłoszenia.

2. Jeżeli zgłoszenie szkody nastąpiło z winy poszkodowanego po terminie określonym w ust. 1, a opóźnienie zgłoszenia uniemożliwiło ustalenie wysokości odszkodowania, PZU może odmówić wypłaty odszkodowania.

§ 7. 1. PZU ustala wysokość i dokonuje wypłaty odszkodowania w terminie jednego miesiąca od dnia zgłoszenia roszczeń.

2. W przypadku przewidzianym w § 5 ust. 5 PZU ustala wysokość i dokonuje wypłaty odszkodowania w terminie 7 dni od dnia przyznania odszkodowania z tytułu ubezpieczenia.

§ 8. Odszkodowanie ustalone przez PZU powinno być wypłacone poszkodowanemu niezależnie od tego, czy korzysta on z uprawnienia przewidzianego w art. 26 ust. 3 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 120).

§ 9. Traci moc rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 4 czerwca 1954 r. w sprawie wynagrodzenia szkód poniesionych w związku z akcją ratowniczą w czasie pożaru (Dz. U. Nr 31, poz. 125).

§ 10. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Spraw Wewnętrznych i Finansów.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *w z. P. Jaroszewicz*

21

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH ORAZ PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU BUDOWNICTWA, URBANISTYKI I ARCHITEKTURY

z dnia 12 listopada 1963 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa pożarowego stacji paliw płynnych.

(Dz. U. Nr 51, poz. 285)

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 120) oraz na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 7, poz. 46) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych oraz Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 11 czerwca 1962 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego stacji paliw płynnych (Dz. U. Nr 40, poz. 174) wprowadza się w § 6 następujące zmiany:

1) ust. 1 i 2 otrzymuje brzmienie:

„1. Stacje paliw płynnych mogą być zaopatrywane:

1) cysternami o pojemności do 3.500 l,

2) cysternami o pojemności od 3.500 l do 7.000 l, jeżeli są one podzielone co najmniej na dwie komory, zaopatrzone w oddzielne zamknięcia.

3) cysternami o pojemności większej niż 7.000 l pod warunkiem, że cysterny te będą podzielone na dwie lub więcej komór o pojemności nie większej niż 5.000 l każda i zaopatrzone w oddzielne zamknięcia, a dojazd tych cystern załadowanych benzyną do stacji paliwowych będzie się odbywał na terenie miast w czasie i po trasach wyznaczonych przez właściwe do spraw komunikacji organy prezydiów rad narodowych w porozumieniu z właściwymi terenowo komendami straży pożarnych oraz z użytkownikami cystern".

2. Cysterny, o których mowa w ust. 1, powinny być oznaczone zgodnie z przepisem § 48 ust. 2 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 1 października 1962 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz U. Nr 61, poz. 295).";

2) wprowadza się nowe ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. W czasie napełniania zbiorników stacji wydawanie paliwa powinno być wstrzymane. W tym czasie pojazdy czekające na pobranie paliwa powinny znajdować się w odległości nie mniejszej niż 10 m od cysterny. Zakaz ten nie obowiązuje na stacjach, w których rozmieszczenie dystrybutorów pozwala na zachowanie odległości 10 m między pojazdem pobierającym paliwo a opróżnianą cysterną.

4. Podczas napełniania i opróżniania cysterna powinna być uziemiona.";

3) dotychczasowe ust. 3—7 otrzymują kolejną numerację 5—9.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *w z. F. Szlachcic*
Przewodniczący Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury: *w z. Z. Skibniewski*

22

ZARZĄDZENIE NR 50

MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 11 lipca 1962 r.

w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego w jednostkach organizacyjnych resortu handlu zagranicznego

(Dz. Urz. MHZ. Nr 13, poz. 119)

Na podstawie art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 120) w celu zabezpieczenia majątku w jednostkach resortu handlu zagranicznego przed pożarami zarządza się, co następuje:

§ 1.

Kierownicy zakładów pracy resortu handlu zagranicznego obowiązani są do zabezpieczenia przeciwpożarowego tych zakładów pracy, a w szczególności do:

1) zapewnienia odpowiednich warunków ochrony przeciwpożarowej zakładu w zakresie bezpieczeństwa osobistego ludzi, wymagań budowlanych, instalacyjnych i innych,

2) zaznajomienia pracowników z instrukcjami i regulaminami przeciwpożarowymi oraz czuwania nad ich przestrzeganiem,

3) zaopatrzenia zakładu pracy w odpowiednie urządzenia przeciwpożarowe zgodnie z obowiązującymi przepisami,

4) wprowadzania do planów odpowiednich środków finansowych i materiałowych, niezbędnych dla utrzymania ochrony przeciwpożarowej na właściwym poziomie oraz kontrolowania właściwego i terminowego wykorzystania tych środków,

5) wydawania zarządzeń w kierunku właściwego zabezpieczenia przeciwpożarowego w oparciu o wskazania:
   a) terenowych komend straży pożarnych i referenta względnie kierownika ochrony przeciwpożarowej,
   b) komisji pożarowo-technicznej,
   c) władz nadrzędnych oraz innych organów upoważnionych do przeprowadzenia kontroli,

6) wprowadzenia w życie wytycznych Komendy Głównej Straży Pożarnych, dotyczących całokształtu ochrony przeciwpożarowej,

7) utrzymania współpracy z Komendą Główną Straży Pożarnych, względnie z właściwymi terenowo wojewódzkimi (miejskimi) komendami straży pożarnych, zależnie od właściwości rzeczowej i wynikających potrzeb.

§ 2.

Podstawowe obowiązki kierowników zakładów pracy oraz pracowników w zakresie zabezpieczenia przeciwpożarowego w jednostkach organizacyjnych resortu handlu zagranicznego określają wytyczne podane w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 3.

W odniesieniu do Ministerstwa Handlu Zagranicznego określone w niniejszym zarządzeniu oraz załączonych wytycznych — obowiązki kierownika zakładu pracy ciążą na dyrektorze Departamentu Administracyjnego, który z ramienia Ministra koordynuje i nadzoruje ochroną przeciwpożarową resortu.

§ 4.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister: *W. Trąmpczyński*

Załącznik do zarządzenia nr 50 Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 11 lipca 1962 r.

WYTYCZNE

w sprawie podstawowych obowiązków kierowników zakładów pracy oraz pracowników w zakresie zabezpieczenia przeciwpożarowego w jednostkach organizacyjnych resortu handlu zagranicznego.

Postanowienia wstępne

Kierownicy zakładów pracy oraz wszyscy pracownicy zakładów pracy są obowiązani do współdziałania w przeciwpożarowym zabezpieczeniu zakładów pracy.

I. Zabezpieczenie przeciwpożarowe zakładów pracy

A. Obowiązki kierowników zakładów pracy

1. Kierownicy zakładów pracy obowiązani są do zorganizowania, utrzymania i nadzorowania ochrony przeciwpożarowej w kierowanych przez nich jednostkach oraz wykonywania i przestrzegania obowiązujących zarządzeń i przepisów w zakresie bezpieczeństwa przeciwpożarowego, a w szczególności do:
   1) wydawania zarządzeń w kierunku właściwego zabezpieczenia przeciwpożarowego w oparciu o wnioski:
      a) terenowych komend straży pożarnych i referenta względnie kierownika ochrony przeciwpożarowej,
      b) komisji pożarowo-technicznej,
      c) władz nadrzędnych oraz innych jednostek upoważnionych do przeprowadzania kontroli,
   2) nadzorowania przestrzegania przez pracowników obowiązujących przepisów oraz wyciągania konsekwencji w stosunku do winnych nieprzestrzegania tych przepisów,
   3) wprowadzania do planów odpowiednich środków finansowych i materiałowych, niezbędnych dla utrzymania ochrony przeciwpożarowej na właściwym poziomie oraz kontrolowania właściwego i terminowego wykonania tych środków,
   4) zaopatrzenia zakładów pracy w sprzęt i urządzenia gaśnicze oraz środki alarmowe,
   5) spowodowanie opracowania planów ochrony przeciwpożarowej oraz dostosowania regulaminów i instrukcji przeciwpożarowych do potrzeb zakładów pracy,
   6) rozpatrywania na naradach dyrekcyjnych stanu bezpieczeństwa pożarowego zakładu pracy oraz realizowania podjętych wniosków,
   7) dopilnowania przeszkolenia przeciwpożarowego pracowników zakładu:
      a) w zakresie wstępnym — nowoprzyjmowanych pracowników,
      b) w zakresie informacyjnym — wszystkich pracowników,
   8) prowadzenia propagandy w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
   9) podejmowania wszelkich innych poczynań zmierzających do zwiększenia bezpieczeństwa pożarowego zakładu pracy.
2. Dla realizacji zadań w zakresie ochrony przeciwpożarowej kierownicy zakładów pracy powołają:
   1) nieetatowego referenta ochrony przeciwpożarowej,

2) w zależności od wielkości i charakteru zakładu:
— komisję pożarowo-techniczną,
— przeciwpożarowe pogotowia oddziałowe, warsztatowe, halowe itp.,
— ochotniczą (obowiązkową) lub zawodową straż pożarną stosownie do zasad określonych odrębnymi przepisami.

3. W zabezpieczeniu przeciwpożarowym zakładów pracy — kierownicy zakładów pracy obowiązani są współdziałać z terenowo-właściwymi komendami straży pożarnych, a w szczególności:
1) uzgadniać z terenową komendą straży pożarnych projekty opracowanych planów ochrony przeciwpożarowej, instrukcji przeciwpożarowych alarmowania,
2) umożliwić strażom prowadzenie ćwiczeń na terenie zakładu pracy celem przygotowania ich do prowadzenia akcji gaśniczej w warunkach danego zakładu pracy,
3) uzgadniać plany przeciwpożarowego zaopatrzenia wodnego zakładu pracy,
4) uzgadniać inne poczynania w zakresie ochrony przeciwpożarowej i sposoby ich realizacji.

B. Obowiązki średniego personelu nadzoru

1. Kierownicy wydziałów, działów, warsztatów, pracownicy magazynów oraz pozostali pracownicy nadzoru obowiązani są:
1) znać obowiązujące przepisy przeciwpożarowe, a w szczególności dotyczące danego działu pracy, jak również kontrolować przestrzeganie tych przepisów przez podległy personel,
2) zapoznawać pracowników z zagrożeniem pożarowym występującym w danym dziale pracy, sposobami przeciwdziałania, rozmieszczeniem sprzętu i urządzeń przeciwpożarowych oraz postępowaniem w przypadku powstania pożaru,
3) dopilnować przeszkolenia przeciwpożarowego pracowników,
4) usuwać dostrzeżone lub wskazane niedociągnięcia mogące spowodować pożar oraz zgłaszać o tym właściwemu przełożonemu,
5) występować do przełożonego z wnioskami o ukaranie winnych spowodowania zaniedbań — stwarzających możliwości powstania pożaru lub jego rozprzestrzeniania się,
6) współdziałać w organizowaniu pogotowia przeciwpożarowego i utrzymywanie go w stałej aktywności,
7) współdziałać z komisją pożarowo-techniczną i referentem względnie kierownikiem ochrony ppożarowej oraz przedkładać im wnioski w kierunku usprawienia bezpieczeństwa pożarowego poszczególnych stanowisk pracy.

C. Obowiązki kierowników administracji

1. Kierownicy administracyjno-gospodarczy we wszystkich jednostkach administracyjnych są odpowiedzialni za stan bezpieczeństwa pożarowego budynków i pomieszczeń biurowych.
2. Do zakresu ich obowiązków należy w szczególności:
1) utrzymanie budynków i pomieszczeń w należytym stanie w zakresie bezpieczeństwa pożarowego w myśl obowiązujących w tym zakresie przepisów i instrukcji.
2) wyposażenie pomieszczeń w podręczny sprzęt ppożarowy i środki gaśnicze oraz dopilnowanie konserwacji tego sprzętu,
3) zaopatrzenie poszczególnych pomieszczeń w instrukcje przeciwpożarowe oraz instrukcje alarmowe straży pożarnej,
4) kontrolowanie przestrzegania przepisów i instrukcji przez wszystkich pracniwków, a w przypadku stwierdzenia wykroczeń w tym zakresie występowanie do kierownictwa z wnioskami o ukaranie winnych.

D. Obowiązki służby dozorowania

1. Dozorcy (stróże nocni) są obowiązani:
1) kontrolować miejsca pożarowo niebezpieczne według zasad określonych wewnętrzną instrukcją,
2) znać lokalizację punktów przeciwpożarowego zaopatrzenia wodnego oraz środków alarmowania,
3) znać sposób ogłaszania alarmu pożarowego i wzywania straży pożarnej,
4) w przypadku pożaru ogłosić alarm, z równoczesnym spowodowaniem wezwania straży pożarnej oraz przystąpienia do gaszenia dostępnymi na miejscu środkami,
5) po przybyciu straży pożarnej wskazać miejsce pożaru, sposób dojazdu, punkty czerpania wody i najbliższe telefony.

2. Portierzy (woźni) są obowiązani:
1) znać dokładnie instrukcję alarmową oraz sposoby użycia środków alarmowych,
2) z chwilą przybycia pomocy z zewnątrz otworzyć bramę i wskazać drogę dojazdu do miejsca pożaru.

E. Obowiązki osób kontrolujących

Osoby wyznaczone do przeprowadzania kontroli są obowiązane:
a) przeprowadzać kontrole wg zasad określonych przepisami wewnętrznymi,
b) składać dyrektorowi (kierownikowi) zakładu pracy sprawozdanie pisemne z wyników kontroli.

F. Obowiązki straży przemysłowej

Straż przemysłowa współdziała w bezpieczeństwie pożarowym zakładu na zasadach określonych odrębnymi przepisami.

G. Obowiązki pozostałych pracowników

Wszyscy pozostali pracownicy są obowiązani:
a) dbać o właściwy stan bezpieczeństwa pożarowego zakładu, a szczególnie swego stanowiska pracy,

b) znać i przestrzegać instrukcji przeciwpożarowych, znać sposoby alarmowania straży pożarnej oraz użytkowania podręcznego sprzętu i środków gaśniczych,

c) usuwać niezwłocznie stwierdzone przyczyny mogące spowodować pożar oraz zgłaszać o tym właściwemu przełożonemu,

d) pełnić służbę w pogotowiach przeciwpożarowych,

e) odbywać przeszkolenia przeciwpożarowe,

f) brać udział w akcjach ratowniczych w przypadku pożarów lub innej klęski żywiołowej, bądź katastrofy, w myśl poleceń kierownika akcji ratowniczej.

H. Pogotowia przeciwpożarowe

1. Przeciwpożarowe pogotowia powinny być tworzone spośród pracowników dla poszczególnych działów, warsztatów, magazynów itp.
2. Celem pogotowia jest utrzymanie bezpieczeństwa pożarowego na właściwym poziomie oraz gaszenie pożaru w zarodku.
3. Schemat organizacyjny oraz zakres obowiązków pogotowia:

Zmiana (imiona i nazwiska)	Stanowisko	Obowiązki pogotowia	
		W zakresie zapobiegania pożarom	w przypadku wybuchu pożaru
1	2	3	4
I zmiana II zmiana III zmiana	Dowódca pogotowia	współpracuje z kierownikiem działu w sprawach ochrony ppożarowej, a szczególnie dba o przestrzeganie regulaminów i instrukcji ppoż., jest odpowiedzialny za czynności członków pogotowia, sprawdza przydatność sprzętu ppoż.	Do czasu przybycia straży pożarnej kieruje akcją gaśniczą.
I zmiana	Z-ca Dowódcy pogotowia	Wspólnie z dowódcą pogotowia pilnuje przestrzegania przepisów ppoż. przy produkcji	Bierze udział w akcji gaśniczej
I zmiana II zmiana III zmiana	Pomocnik I	Po skończeniu pracy sprawdza czy elektryczność we wszystkich instalacjach została wyłączona, czy ogień w piecach wygaszony, czy miejsca pracy pozostawione w należytym porządku, bada gotowość sprzętu ppoż.	Bierze udział w akcji gaśniczej
I zmiana II zmiana III zmiana	Pomocnik II	Pilnuje, aby dostęp do sprzętu nie był zatarasowany	Zawiadamia o powstaniu pożaru jednostkę straży pożarnej.

Uwaga: 1) skład ilościowy pogotowia może być zwiększony w zależności od potrzeb lokalnych,
2) w schemacie organizacyjnym należy podać ilość i rodzaj rozmieszczenia sprzętu i urządzeń ppoż. w pomieszczeniach rejonu działania przeciwpożarowego pogotowia.

I. Organizacja i zakres działania komisji pożarowo-technicznej

1. Komisja pożarowo-techniczna jest powoływana przez kierownika zakładu pracy jako organ pomocniczy dla rozwiązania problemów techniczno-pożarowych i przeprowadzania przeglądów przeciwpożarowych w obiektach danego zakładu pracy.

2. W skład komisji pożarowo-technicznej wchodzą:

Przewodniczący: — zastępca dyrektora d/s technicznych lub magazynów,
Członkowie: — kierownik inwestycji, referent (kierownik) ochrony ppoż.
— referent (kierownik) energetyk
— inspektor (lub łączone stanowisko) bhp
— przedstawiciel rady zakładowej

Skład komisji może być zwiększony lub zmniejszony w zależności od charakteru i potrzeb zakładu pracy.
W dużych zakładach mogą być powołane dla poszczególnych wydziałów podkomisje, które w swej działalności podlegają komisji pożarowo-technicznej.

3. Komisja pożarowo-techniczna
   1) zbiera się w zależności od potrzeb, nie rzadziej jednak niż dwa razy w roku tj. w okresie wiosennym i jesiennym,
   2) dokonuje kontroli wszystkich obiektów pod względem bezpieczeństwa pożarowego, a w szczególności w zakresie:
      a) urządzeń energetycznych i ogrzewniczych,
      b) wszelkich instalacji,
      c) budowlanym, dróg ewakuacyjnych oraz dróg pożarowych,
      d) urządzeń gaśniczych, alarmowych i zaopatrzenia wodnego,
      e) sprzętu, magazynowania towarów itp.

3) sporządza protokół z dokonanych kontroli i opracowuje wnioski z podaniem sposobów usunięcia stwierdzonych braków i usterek oraz wprowadzenia usprawnień zmierzających do usunięcia przyczyn mogących spowodować pożar i jego rozprzestrzenianie się.
4) przedkłada kierownictwu wnioski w zakresie usprawniania organizacji ochrony przeciwpożarowej, zwiększania dozoru w dniach wolnych od pracy oraz w okresie nasilenia zagrożenia pożarowego,
5) dopilnowuje, by przy projektowaniu nowych obiektów, urządzeń i instalacji, modernizacji i intensyfikacji istniejących, jak również przy wprowadzaniu nowych rodzajów produkcji i zmian procesów technologicznych produkcyjnych były uwzględniane i realizowane wymogi bezpieczeństwa pożarowego,
6) sprawdza wykonanie zarządzeń pokontrolnych wydanych przez kierownika zakładu pracy na podstawie ich wniosków,
7) opracowuje plan ochrony obiektów,
8) opiniuje instrukcje i regulaminy ppoż. dla poszczególnych stanowisk pracy,
9) sprawdza gotowość bojową zakładowej straży pożarowej i pogotowia ppożarowego.

4. Zakres czynności komisji może być w zależności od potrzeb lokalnych poszerzony przez kierownika zakładu pracy.

J. Tryb powoływania i zakres obowiązków referenta i kierownika ochrony przeciwpożarowej

1. Referenta ochrony przeciwpożarowej wyznacza kierownik zakładu pracy spośród pracowników służby technicznej lub innej odpowiedniej służby zakładu.
2. Referent ochrony przeciwpożarowej pełni swe obowiązki nieetatowo i w zakresie swej działalności podlega bezpośrednio kierownikowi zakładu pracy lub jednemu z jego zastępców.
3. Jeżeli stosownie do przepisów szczególnych ustalono etat kierownika ochrony przeciwpożarowej, zamiast referenta może być zatrudniony zawodowo członek Korpusu Technicznego Pożarnictwa jako kierownik ochrony przeciwpożarowej.
4. Etatowego kierownika ochrony przeciwpożarowej powołuje kierownik zakładu pracy po uzgodnieniu kandydatury z terenowo właściwym komendantem straży pożarnych.
5. Fachowy nadzór nad działalnością referenta względnie kierownika ochrony przeciwpożarowej sprawuje właściwa komenda straży pożarnych.
6. W zakładach posiadających ochotniczą obowiązkową lub zawodową straż pożarną obowiązki referenta pełni naczelnik ochotniczej (obowiązkowej) straży pożarnej a obowiązki kierownika — komendant zawodowej straży pożarnej.
7. Do zadań referenta ochrony ppożarowej należy:
   1) czuwanie nad przestrzeganiem przez pracowników zakładów pracy przepisów przeciwpożarowych,
   2) sprawdzanie gotowości sprzętu i urządzeń przeciwpożarowych na terenie zakładu pracy oraz prawidłowego ich rozmieszczenia,
   3) prowadzenie działalności uświadamiającej w zakresie ochrony przeciwpożarowej wśród załogi zakładu oraz szkolenia pożarniczego członków ochotniczej (obowiązkowej) straży pożarnej,
   4) zgłaszanie kierownictwu zakładu spostrzeżeń i wniosków dotyczących stanu i potrzeb oraz ulepszeń ochrony przeciwpożarowej zakładu pracy,
   5) opracowywanie niezbędnych sprawozdań, statystyki i innych materiałów w sprawach zabezpieczenia przeciwpożarowego zakładu pracy,
   6) prowadzenie wszelkiej dokumentacji związanej z ochroną przeciwpożarową zakładu pracy,
8. Do zadań kierownika ochrony przeciwpożarowej — niezależnie od czynności określonych w ust. 7 należy:
   1) kierowanie akcją ratowniczą w czasie pożaru i innych klęsk żywiołowych oraz katastrof stosownie do istniejących w tych sprawach przepisów,
   2) współpraca z terenowo właściwą komendą straży pożarnych celem usprawnienia stanu ochrony przeciwpożarowej danego zakładu pracy,
   3) organizowanie w porozumieniu z terenowo właściwą komendą straży pożarnych ćwiczeń na terenie zakładów pracy przy udziale zakładowej i terenowej straży pożarnej,
   4) udział w konferencjach, naradach i komisjach dotyczących ochrony przeciwpożarowej zakładu pracy,
   5) przygotowanie zakładu pracy do wykonywania zadań TOPL w zakresie dotyczącym ochrony ppożarowej.

   Zakres obowiązków kierownika może być zmieniony odpowiednio do specyfiki zakładu pracy i wynikających stąd potrzeb ochrony przeciwpożarowej.

K. Straże pożarne

1. Dla prowadzenia prewencji przeciwpożarowej oraz akcji ratowniczej w czasie pożarów i innych klęsk żywiołowych oraz katastrof mogą być w niektórych zakładach pracy resortu utworzone ochotnicze, obowiązkowe względnie zawodowe straże pożarne.
2. Zasady i tryb powoływania straży pożarnych w zakładach pracy, etaty osobowe i sprzętu oraz organizację wewnętrzną i zakres działania tych straży określają odrębne przepisy.
3. Straże pożarne w zakładach pracy podlegają w zakresie administracyjnym zastępcy dyrektora d/s technicznych, zaś w zakresie fachowym i służby operacyjno-bojowej są podporządkowane właściwym terenowo komendom straży pożarnych.

II. Nadzór

1. Zakłady pracy w ramach bezpośredniego nadzoru mają obowiązek:

1) stworzenia należytych warunków dla przeciwpożarowego zabezpieczenia majątku i prawidłowej działalności ochrony przeciwpożarowej w zakładzie pracy,

2) zapewnienia w planach i budżetach środków finansowych i materiałowych niezbędnych dla prawidłowego funkcjonowania ochrony przeciwpożarowej,
3) prowadzenia nadzoru nad wykonawstwem zadań planów i budżetu w zakresie ochrony ppożarowej, zgodnie z obowiązującymi w tej mierze przepisami,
4) prowadzenia kontroli wykonania zarządzeń w sprawie ochrony ppożarowej,
5) wprowadzania w życie wytycznych Komendy Głównej Straży Pożarnych dotyczących całokształtu ochrony ppożarowej,
6) utrzymania współpracy z Komendą Główną Straży Pożarnych względnie z właściwymi terenowo wojewódzkimi (miejskimi) komendami straży pożarnych, zależnie od właściwości rzeczowej i wynikających potrzeb.

2. Do zakresu działania Głównego Inspektora Bezpieczeństwa i Higieny Pracy MHZ należy nadzór nad zakładami pracy resortu handlu zagranicznego w zakresię przestrzegania ogólnych przepisów ochrony przeciwpożarowej.

23

REJESTR AKTÓW USTAWODAWCZYCH ORAZ PRZEPISÓW PRAWNYCH NACZELNYCH ORGANÓW ADMINISTRACJI PAŃSTWOWEJ WYDANYCH W ZAKRESIE OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ W 1963 R.

1. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 lutego 1963 r. w sprawie udziału w akcji bezpośredniej ochrony przed powodzią (Dz. U. Nr 5, poz. 32).
2. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1963 r. w sprawie współdziałania organów administracji państwowej z Państwowym Zakładem Ubezpieczeń w zakresie ubezpieczeń majątkowych i osobowych oraz w zakresie zapobiegania powstawaniu szkód losowych (Dz. U. Nr 8, poz. 47).
3. Rozporządzenie Ministra Żeglugi z dnia 29 maja 1963 r. w sprawie transportu morskiego materiałów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 35, poz. 147, spr. błędu Nr 34 poz. 202 pkt. 2).
4. Rozporządzenie Ministra Żeglugi z dnia 11 lipca 1963 r. w sprawie bezpieczeństwa ruchu zbiornicowców przewożących ciecze palne (Dz. U. Nr 35, poz. 193).
5. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 lipca 1963 r. w sprawie obsadzania i zmian na stanowiskach pracowniczych prezydiów rad narodowych oraz na niektórych stanowiskach w przedsiębiorstwach, zakładach i instytucjach podporządkowanych radom narodowym (Dz. U. Nr 35, poz. 203).
6. Rozporządzenie Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 27 lipca 1963 r. w sprawie budowy i eksploatacji stałych zbiorników ciśnieniowych oraz wykonywania dozoru technicznego nad tymi zbiornikami (Dz. U. Nr 41, poz. 230).
7. Rozporządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 31 sierpnia 1963 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach przemysłu piekarniczego (Dz. U. Nr 45, poz. 252).
8. Rozporządzenie Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 7 października 1963 r. w sprawie budowy i eksploatacji kotłów parowych i wodnych, przenośnych zbiorników ciśnieniowych i wytwornic acetylenowych oraz wykonywania nad nimi dozoru technicznego (Dz. U. Nr 46, poz. 257).
9. Zarządzenie Nr 5 Ministrów Przemysłu Ciężkiego i Spraw Wewnętrznych z dnia 12 stycznia 1963 r. w sprawie organizacji, zakresu działania i współdziałania służby przeciwpożarowej resortu przemysłu ciężkiego z komendami straży pożarnych (Dz. KGSP Nr 1/s, poz. 5).
10. Zarządzenie Nr 6 Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 12 stycznia 1963 r. w sprawie ustalenia wytycznych w przedmiocie przeciwpożarowego zabezpieczenia jednostek organizacyjnych resortu przemysłu ciężkiego (Dz. KGSP Nr 1/S, poz. 6).
11. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 stycznia 1963 r. w sprawie regulaminu organizacyjnego obowiązkowej straży pożarnej w zakładzie pracy (Monitor Polski Nr 12, poz. 64 i Dz. KGSP Nr 1 poz. 1).
12. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 lutego 1963 r. w sprawie współdziałania straży pożarnych i sprawowania nad nimi kierownictwa w czasie akcji ratowniczej (Monitor Polski Nr 18 poz. 101 i Dz. KGSP Nr 1, poz. 2).
13. Zarządzenie Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 21 marca 1963 r. w sprawie sygnałów i oznakowania pojazdów samochodowych uprzywilejowanych w ruchu (Monitor Polski Nr 25, poz. 128 i Dz. KGSP Nr 1, poz. 3).
14. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 18 maja 1963 r. w sprawie norm przebiegu międzynaprawczego pojazdów samochodowych (Monitor Polski Nr 44, poz. 221).
15. Zarządzenie Nr 58 Przewodniczącego Komitetu do Spraw Radia i Telewizji z dnia 20 maja 1963 r. w sprawie organizacji ochrony przeciwpożarowej i ustalania wytycznych do zabezpieczenia przeciwpożarowego w Komitecie do Spraw Radia i Telewizji i jednostkach podległych (Dz. KGSP Nr 3, poz. 17).
16. Zarządzenie Nr 72 Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 maja 1963 r. w sprawie zadań prezydiów rad narodowych w organizowaniu i realizacji czynów społecznych (Monitor Polski Nr 47, poz. 231).
17. Uchwała Nr 256 Rady Ministrów z dnia 19 lipca 1963 r. w sprawie usług dla rolnictwa (Monitor Polski Nr 63, poz. 317).
18. Zarządzenie nr 105 Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 sierpnia 1963 r. zmieniające zarządzenie w sprawie nadania niektórym organom ad-

ministracji państwowej uprawnień do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego (Monitor Polski Nr 68, poz. 338).

19. Zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Budownictwa Urbanistyki i Architektury oraz Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 października 1963 r. w sprawie uzgadniania z organami ochrony przeciwpożarowej projektów budowlanych (Dz. Bud. Nr 22, poz. 75 i Dz. KGSP Nr 4, poz. 18).

20. Zarządzenie Nr 61 Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 17 października 1963 r. w sprawie ustanowienia normatywu technicznego projektowania strażnic pożarnych (Dz. Bud. Nr 20, poz. 69 i Dz. KGSP Nr 4, poz. 19).

21. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 6 grudnia 1963 r. w sprawie używania służbowych pojazdów samochodowych (Monitor Polski Nr 92, poz. 431).

24

REJESTR PRZEPISÓW KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH WYDANYCH W 1963 R.

1. Zarządzenie Nr 1/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 2 stycznia 1963 r. w sprawie nadzoru eksploatacji i konserwacji sprzętu łączności.
2. Zarządzenie Nr 2/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 8 stycznia 1963 r. w sprawie stosowania instrukcji o gospodarce materiałowej łączności.
3. Zarządzenie Nr 3/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 7 lutego 1963 r. w sprawie kwalifikowania szkolenia pożarniczego prowadzonego w resorcie Obrony Narodowej oraz Korpusie Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Wojskach Ochrony Pogranicza (Dz. KGSP Nr 1, poz. 5).
4. Zarządzenie Nr 4/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 18 lutego 1963 r. w sprawie udziału jednostek ochrony przeciwpożarowej w akcji przeciwpowodziowej.
5. Zarządzenie Nr 5/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 7 marca 1963 r. w sprawie wprowadzenia wytycznych organizacji i prowadzenia szkolenia taktyczno-bojowego na obiektach Dz. KGSP Nr 5, poz. 6).
6. Zarządzenie Nr 6/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 8 marca 1963 r. w sprawie norm etatów samochodów osobowych, ciężarowych, dostawczych i motocykli w komendach straży pożarnych, zawodowych strażach pożarnych i szkołach pożarniczych.
7. Zarządzenie Nr 7/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 5 kwietnia 1963 r. w sprawie wprowadzenia wytycznych w zakresie szkolenia członków przeciwpożarowych zespołów kontrolnych oraz przeprowadzania pogadanek w szkołach ogólnokształcących i zawodowych.
8. Zarządzenie Nr 8/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 7 maja 1963 r. w sprawie norm eksploatacyjnych na sprzęt łączności oraz zmiany tabeli wyposażenia w przyrządy pomiarowe.
9. Zarządzenie Nr 9/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 10 kwietnia 1963 r. w sprawie przeprowadzenia przeglądu gospodarki samochodowej w jednostkach straży pożarnych.
10. Zarządzenie Nr 10/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 16 maja 1963 r. w sprawie wprowadzenia instrukcji organizacji i techniki kontroli działalności komend straży pożarnych.
11. Zarządzenie Nr 11/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 1 czerwca 1963 r. w sprawie zmiany niektórych postanowień zawartych w „Tymczasowych wytycznych w sprawie przygotowania obrony przeciwpożarowej TOPL w obiektach" wydanych pod Nr 7/57 z dnia 5 stycznia 1957 r. przez Komendę Główną Straży Pożarnych.
12. Zarządzenie Nr 12/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 10 czerwca 1963 r. w sprawie zatwierdzenia i wprowadzenia do użytku służbowego „Regulaminu ćwiczeń ze sprzętem pożarniczym".
13. Zarządzenie Nr 13/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 20 czerwca 1963 r. w sprawie wprowadzenia „Regulaminu organizacyjnego Komendy Głównej Straży Pożarnych".
14. Zarządzenie Nr 14/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 16 sierpnia 1963 r. w sprawie szkolenia doskonalącego pracowników ochrony przeciwpożarowej w zakresie specyfiki resortowej.
15. Zarządzenie Nr 15/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 23 września 1963 r. w sprawie wprowadzenia wytycznych o ujednoliceniu dokumentacji w biurach miejskich komend straży pożarnych.
16. Zarządzenie Nr 16/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 30 września 1963 r. w sprawie częściowej zmiany regulaminu organizacyjnego Komendy Głównej Straży Pożarnych.
17. Zarządzenie Nr 17/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 9 października 1963 r. w sprawie doszkalania zawodowego oficerów KTP i personelu fachowego jednostek ochrony przeciwpożarowej.
18. Zarządzenie Nr 18/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 10 października 1963 r. w sprawie ograniczenia używania piecyków elektrycznych dla celów ogrzewania, w okresie od 1 października 1963 r. do 15 marca 1964 r.
19. Zarządzenie Nr 19/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 29 października 1963 r. w sprawie zatwierdzenia i wprowadzenia do użyt-

ku służbowego regulaminu zawodów młodzieżowych drużyn pożarniczych.

20. Zarządzenie Nr 20/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 9 listopada 1963 r. w sprawie wprowadzenia „Regulaminu Centralnego Punktu Alarmowo-Dyspozycyjnego Komendy Głównej Straży Pożarnych".
21. Rozkaz Nr 1/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 18 maja 1963 r. w sprawie nadania odznaki „Strażak Wzorowy".
22. Rozkaz Nr 2/63 Komnedanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 18 maja 1963 r. w sprawie zastępstwa Komendanta Głównego Straży Pożarnych.
23. Rozkaz Nr 3/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 10 sierpnia 1963 r. w sprawie przydziału słuchaczy Szkoły Oficerów Pożarnictwa celem odbycia praktyki w jednostkach ochrony przeciwpożarowej.
24. Rozkaz Nr 4/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 30 sierpnia 1963 r. w sprawie zastępstwa Komendanta Głównego Straży Pożarnych.
25. Rozkaz Nr 5/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 10 października 1963 r. w sprawie zastępstwa Komendanta Głównego Straży Pożarnych.
26. Rozkaz Nr 6/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 10 października 1963 r. w sprawie oceny wyników przeglądu gospodarki samochodowej w jednostkach straży pożarnych.
27. Rozkaz Nr 7/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 19 października 1963 r. w sprawie nadania odznaki „Strażak Wzorowy".
28. Rozkaz Nr 8/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 18 listopada 1963 r. w sprawie udzielenia pochwały.
29. Rozkaz Nr 9/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 21 grudnia 1963 r. z okazji Nowego Roku.
30. Rozkaz Nr 10/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 30 grudnia 1963 r. w sprawie zastępstwa Komendanta Głównego.
31. Pismo okólne Nr 1/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 28 marca 1963 r. w sprawie zaopatrywania w umundurowanie członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa.
32. Pismo okólne Nr 2/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 6 maja 1963 r. w sprawie nawiązania współpracy z Państwowym Przedsiębiorstwem Handlu Sprzętem Pożarniczym i Ochronnym „CENPO".
33. Pismo okólne Nr 3/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 30 kwietnia 1963 r. w sprawie pracy propagandowo-wychowawczej wśród członków O.S.P.
34. Pismo okólne Nr 4/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 8 czerwca 1963 r. w sprawie ustalenia sposobów i form zaznajamiania i informowania załóg zakładów pracy, instytucji, urzędów itp. o przestrzeganiu przepisów przeciwpożarowych o zapobieganiu i zachowaniu się w razie powstania pożaru.
35. Pismo okólne Nr 5/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 20 czerwca 1963 r. w sprawie obowiązku pełnienia służby operacyjnej przez członków KTP, zatrudnionych w ochronie przeciwpożarowej zakładów pracy.
36. Pismo okólne Nr 6/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 6 sierpnia 1963 r. w sprawie podniesienia warunków BHP w strażnicach, garażach, warsztatach i innych obiektach straży pożarnych.
37. Pismo okólne Nr 7/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 29 sierpnia 1963 r. w sprawie wykorzystania do celów szkoleniowych „Materiałów do szkolenia pracowników zakładów produkcyjnych".
38. Pismo okólne Nr 8/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 14 września 1963 r. w sprawie wzmożenia nadzoru i kontroli działalności wojewódzkich (równorzędnych) powiatotowych i miejskich komend straży pożarnych w zakresie gospodarki finansowo-materiałowej.
39. Pismo okólne Nr 9/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 12 października 1963 r. w sprawie organizowania obowiązkowych i ochotniczych straży pożarnych w zakładach pracy, w których istnieją drużyny przeciwpożarowe zakładowych grup ratowniczych.
40. Pismo okólne Nr 10/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 22 października 1963 r. w sprawie wykorzystania do celów szkoleniowych „Materiałów do szkolenia przeciwpożarowych pogotowi sal oddziałów produkcyjnych".
41. Pismo okólne Nr 11/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 31 grudnia 1963 r. w sprawie wykorzystania do celów szkoleniowych „Materiałów do szkolenia pracowników zakładów nieprodukcyjnych".—

Uwaga: Tytuły przepisów, obok których nie podano miejsca ogłoszenia nie były publikowane.

W.Z.G. Zam. 219 z dnia 19.II.64 Z-26.